

РЕШЕНИЕ

№ 131

гр. Враца, 07.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА, I-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на седми юли през две хиляди двадесет и трета година в
следния състав:

Председател: Лидия Кр. Нецовска-Кътова

Членове: Веселка Ц. Иванова
Ана Б. Ангелова-Методиева

при участието на секретаря Галя Цв. Иванова
в присъствието на прокурора Л. Вл. В.
като разглежда докладваното от Веселка Ц. Иванова Частно наказателно дело
№ 20231400200480 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 32 вр. чл. 16 от Закона за признаване, изпълнение и изпращане на решения за конфискация или отнемане и решения за налагане на финансови санкции /ЗПИИРКОРНФС/ и е образувано въз основа на искане за признаване на решение на несъдебен орган на Република Австрия, а именно Решение № BHLN/611220028754/22 от 20.12.2022 г., влязло в сила на 14.02.2023 г., постановено от Областна администрация Леобен, провинция Щирия, Република Австрия. Със същото е наложена финансова санкция – глоба в размер на 300 евро /триста евро/ за извършено от българския гражданин Ц. Д. И. от с. ***, обл. Враца, роден на ***, нарушение по чл. 32, ал.1, вр.чл. 20, ал.1 от Закон за заплащане на пътни такси за федерални пътища от 2002 г. на Република Австрия. Решението е придружено с удостоверение, издадено в изпълнение на чл. 4 от Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета от 24.02.2005 г. относно прилагането на принципа за взаимно признаване на финансови санкции, изменено с рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета.

В съдебно заседание представителят на ОП – Враца заявява, че липсват основания да бъде отказано признаването на решението на органа на Република Австрия за налагане на финансова санкция, поради което настоява същото да бъде признато и изпратено на НАП за изпълнение.

Засегнатото лице Ц. И. не оспорва нарушението и заявява готовност да заплати наложената му глоба.

Въз основа на наличните доказателства по делото, съдът приема за установено следното:

Представеното за признаване и изпълнение решение за налагане на финансова санкция е такова по чл. 3, ал. 1, т. 3 ЗПИИРКОРНФС, а именно издаден от несъдебен орган и влязъл в сила в държава – членка на Европейския съюз акт за налагане на задължение за плащане на глоба за извършено административно нарушение на правилата за движение по пътищата на територията на Република Австрия.

Този акт е придружен съгласно изискванията на чл. 4 и чл. 5 ЗПИИРКОРНФС от удостоверение по образец съгласно приложение № 2 към закона и в изпълнение на чл. 4 от Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета от 24.02.2005 г. относно прилагането на принципа за взаимно признаване на финансови санкции. Удостоверението е издадено и подписано от съответния компетентен орган на издаващата държава-Областна администрация Леобен, провинция Щирия, Република Австрия, който е удостоверил и неговото съдържание. От съдържанието на удостоверението е видно, че съдържа всички предвидени реквизити.

За извършеното от засегнатото лице административно нарушение на правилата за движение в Република Австрия, а именно, че на 16.02.2022 г. не е заплатил пътна такса за управление на МПС с рег.№ ВР *** СХ /с допустимо общо тегло от не повече от 3,5 тона/ в зависимост от изминатото разстояние, не се изисква двойна наказуемост съгласно чл. 30, ал. 2, т. 1 ЗПИИРКОРНФС.

Засегнатото лице е с постоянен и настоящ адрес в с. ***, обл. Враца, поради което съгласно чл. 31, ал. 1 ЗПИИРКОРНФС компетентен да разгледа искането за признаване и изпълнение на решението за налагане на финансова санкция е именно Окръжен съд – гр. Враца. С това същевременно е спазено и изискването на чл. 30, ал. 3 ЗПИИРКОРНФС лицето да има местоживееене на територията на Република България.

Не е налице нито едно от алтернативно предвидените в чл. 35 ЗПИИРКОРНФС основания, при които българският съд може да откаже признаването и изпълнението на решението за налагане на финансова санкция от чужд съд. Удостоверението е по образец и както по-горе бе посочено, съдът приема, че то отговаря на изискванията за форма и съдържание /чл. 35, т. 1 от закона/. Няма данни срещу същото лице и за същото деяние в България или в друга държава, различна от издаващата или изпълняващата, да е издадено и/или изпълнено решението за налагане на финансова санкция /чл. 35, т. 2 от закона/. Решението не се отнася за деяние, подсъдно на българския съд, тъй като не се засягат интереси на българската държава по смисъла на чл. 4 от ЗАНН, поради което не следва да се обсъжда въпросът за евентуално изтекла давност по българското законодателство /чл. 35, т. 3 от закона/. Засегнатото лице не е с привилегия или имунитет по българското законодателство, които да правят изпълнението на решението недопустимо /чл. 35, т. 4 от закона/. Решението не се отнася за деяние, извършено изцяло или отчасти на територията на Република

България или е било извършено извън територията на издаващата държава и българското законодателство не позволява предприемане на наказателно производство по отношение на такива деяния /чл. 35, т. 5 от закона/. Наложена финансово санкция не е по-малка от 70 евро /чл. 35, т. 6 от закона/ – същата е в размер на 300 евро с левова равностойност 586.75 лева по фиксирания курс на БНБ 1.95583 лв. за 1 евро. Решението е по отношение на физическо лице, което е административнонаказателно отговорно /чл. 35, т. 8 от закона/. Производството е било писмено и лицето е уведомено лично или чрез упълномощен представител за правото си и срока за обжалване на решението /чл. 35, т. 9 от закона/, от което право не се е възползвало, видно от изричната отметка в т. 3.3 на удостоверението. В удостоверението изрично е посочено, че решението е било изпратено по пощата и връчено на лицето лично на 30.01.2023 г., както и че лицето е било уведомено, съгласно законодателството на издаващата държава, за правото на обжалване или ново разглеждане на делото с негово лично участие, при което делото може да бъде преразгледано по същество с представяне на нови доказателства и възможност за отмяна на първоначалния акт, както и е било уведомено за сроковете за обжалване, но лицето не е поискало повторно разглеждане или обжалване в предвидения срок /чл. 35, т. 10, б. „в” от закона/.

С оглед гореизложеното, съдът намира, че искането за признаване и изпълнение на решението на несъдебен орган на Република Австрия против лицето Ц. И. от с. ***, обл. Враца за наложена финансова санкция следва да бъде уважено. Левовата равностойност на финансовата санкция от 300 евро е 586.75 български лева съобразно официалния курс на БНБ към датата на постановяване на решението, чието признаване и изпълнение се иска – 20.12.2022 г., а именно 1.95583 лева за 1 евро.

За признаване на решението и изпращането му на компетентния български орган за изпълнение следва да бъде уведомен компетентният орган на издаващата държава, а именно – Областна администрация Леобен, провинция Щирия, Република Австрия, а копие от уведомлението да се изпрати на Министерството на правосъдието на Република България.

При горните съображения и на основание чл. 32 вр. чл. 16, ал. 7, т. 1 ЗПИИРКОРНФС, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА Решение № BHLN/611220028754/22 от 20.12.2022 г., влязло в сила на 14.02.2023 г., постановено от Областна администрация Леобен, провинция Щирия, Република Австрия, с което на Ц. Д. И., ЕГН *****, с постоянен адрес с. ***, *** е наложена финансова санкция-глоба в размер на 300 евро /триста евро/ с левова равностойност 586.75 лева /петстотин осемдесет и шест лева и седемдесет и пет стотинки/ за извършено административно нарушение на правилата за движение по

пътищата в Република Австрия.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване и протестиране в 7-дневен срок от днес пред Апелативен съд - гр. София.

ДА СЕ ИЗПРАТИ НЕЗАБАВНО препис от настоящото решение на ТД на НАП-офис Враца за изпълнение.

ДА СЕ УКАЖЕ на НАП, че следва незабавно да уведоми съда за предприетите действия по изпълнението на Решението, съгласно чл. 22, ал. 2 ЗПИИРКОРНФС.

ДА СЕ УВЕДОМИ незабавно компетентният орган на издаващата държава-Областна администрация Леобен, провинция Щирия, Република Австрия, за признаването на Решението за налагане на финансова санкция и изпращането му на компетентния орган за изпълнение, като уведомлението бъде в превод на езика на издаващата държава, а съгласно чл. 13, ал. 1 ЗПИИРКОРНФС разноските са за сметка на Република България като изпълняваща държава.

КОПИЕ от горното уведомление да се изпрати и на Министерство на правосъдието на Република България.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____